

Sygn. akt VI U 680/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszcy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2016 r. w Bydgoszcy

na rozprawie

odwołania: M. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 13 listopada 2015 r., znak: (...)

w sprawie: M. B.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o ponowne ustalenie kapitału początkowego

1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do uwzględnienia przy ustaleniu wysokości kapitału początkowego ubezpieczonej M. B. wynagrodzenia z okresu zatrudnienia w PHU (...) A. R. w kwocie 7.060.000 (siedem milionów sześćdziesiąt tysięcy) zł, przed denominacją, za rok 1991 i w kwocie 35.970.000 (trzydzieści pięć milionów dziewięćset siedemdziesiąt tysięcy) zł, przed denominacją, za rok 1992,

2) oddala odwołanie w pozostałej części.

Na oryginalnie właściwy podpis.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 13.11.2015 r., dokonano ponownego ustalenia kapitału początkowego ubezpieczonej.

Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od 01.01.1980 r. do 31.12.1989 r. Wskaźnik wysokości tej podstawy wynosi 71,21%.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład przyjął 213 miesiące okresów składkowych (17 lat i 9 miesięcy) i 5 miesięcy okresów nieskładkowych (5 miesięcy i 24 dni).

W decyzją o ustaleniu kapitału początkowego uwzględniono następujące okresy ubezpieczenia:

-od 04.07.1977 r. do 31.01.1991 r. - (...) Spółdzielnia (...) Oddział(...)w T.;

-od 01.02.1991 r. do 05.10.1991 r. - Zakład (...) w T.;

-od 07.10.1991 r. do 31.03.1993 r. PHU (...) w T.;

-od 01.09.1993 r. do 31.10.1993 r. PUP w T.;

-od 01.04.1994 r. do 02.10.1994 r. PUP w T.;

-od 01.11.1994 r. do 24.08.1996 r. -okres prowadzenia działalności gospodarczej (w tym okres zasiłku chorobowego od 01.03.1996 r. do 24.08.1996 r.)

Czyli łącznie 17 lat i 9 miesięcy okresów składkowych oraz 5 miesięcy i 24 dni okresów nie składkowych.

Organ rentowy do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie uwzględnił wynagrodzeń wykazanych na Rp-7 z dnia 10.07.1996 r. za okres od 1991 r. do 1992 r. z tytułu zatrudnienia od 07.10.1991 r. do 31.03.1993r. w PHU (...) w T. ponieważ dokument nie spełniał wymogów formalnych. W związku z tym, że w legitymacji ubezpieczeniowej nie dokonano wpisów osiągniętych wynagrodzeń za lata zatrudnienia w (...) oraz ubezpieczona nie przedłożyła żadnych nowych dokumentów (angaży, umowy o pracę), z których wynikałaby kwota faktycznie osiągniętych wynagrodzeń Zakład przyjął za w/w okresy zatrudnienia wynagrodzenie minimalne zgodnie z art. 15 ust.2 a ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Nie przyjęto także do obliczenia wysokości kapitału początkowego kwoty odprawy oraz ekwiwalentu za urlop, ponieważ powyższe składniki wynagrodzenia nie stanowiły w okresie od 1991 r. do 1993 r. podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne.

W odwołaniu od tej decyzji ubezpieczona wniosła o jej zmianę. Ubezpieczona zarzuciła, że ZUS nie zliczył jej do stażu ubezpieczeniowego okresów: 1.02.1991r- 5.10.1991r. w Zakładzie (...), za okres od 7.10.1991r. do 31.03.1993r. (PHU (...)) policzył minimalne wynagrodzenia, zamiast uwzględnić rzeczywiste i nie zaliczył całego okresu prowadzenia działalności gospodarczej przez ubezpieczoną od 1.11.1994r- do 31.01.2006r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Decyzją z dnia 8 .02.2009 r. o ustaleniu kapitału początkowego uwzględniono ubezpieczonej okresy:

-od 04.07.1977 r. do 31.01.1991 r. - (...) Spółdzielnia (...) Oddział (...)w T.;

-od 01.02.1991 r. do 05.10.1991 r. - Zakład (...) w T.;

-od 07.10.1991 r. do 31.03.1993 r. PHU (...) w T.;

-od 01.09.1993 r. do 31.10.1993 r. PUP w T.;

-od 01.04.1994 r. do 02.10.1994 r. PUP w T.;

-od 01.11.1994 r. do 24.08.1996 r. -okres prowadzenia działalności gospodarczej (w tym okres zasiłku chorobowego od 01.03.1996 r. do 24.08.1996 r.)

Ubezpieczona M. B. w okresie od 1.02.1991 r. do 5.10.1991 r. pracowała jako kierownik budowy u A. D., Zakład Ubezpieczeń Społecznych za powyższy okres przyjął wynagrodzenie ubezpieczonej wynikające z zaświadczenia potwierdzającego okres ubezpieczenia w kwocie 8299800 zł. W okresie pracy od 7.10.1991 r. do 31.03.1993 r. ubezpieczona pracowała u A. R. w T. i za ten okres ZUS uwzględnił przy obliczaniu kapitału początkowego ubezpieczonej wynagrodzenie minimalne zamiast uwzględnić rzeczywiste wynikające z druku RP 7 z dnia 10.07.1996 r.

wystawionego przez dyrektora E. B., z uwagi na to, że dokument ten nie spełniał wymogów formalnych – tj. brakowało dwóch imiennych pieczętek oraz brakowało pieczętki nagłówkowej. Nie przyjęto również do wynagrodzeń z okresu 1991-1993r kwoty odprawy oraz ekwiwalentu za urlop, bo kwoty te w tamtym czasie nie stanowiły podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1.04.1985 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstaw wymiaru emerytur i rent. Dz.U. 1985.18.77).

Ubezpieczona na wezwanie sądu złożyła oryginał umowy o pracę zawartej w dniu 7.10.1991r. z A. R. z wynagrodzeniem początkowym: 2.500.000 zł, wskazała też adres E. B. (tj. dyrektora w przedsiębiorstwie (...), której podpis widnieje na świadectwie pracy, wystawionym za sporny okres). Z oświadczenia ubezpieczonej wynikało, że to E. B. podpisywała w firmie wszystkie dokumenty rozliczeniowe, w tym druk (...) w związku z powyższym Sąd przeprowadził dowód z przesłuchania tej osoby w charakterze świadka. E. B. w latach 1989-1991 była dyrektorem w firmie (...). E. B. zajmowała się między innymi wystawianiem zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu pracownikom, którzy o to poprosili oraz archiwizowała dokumenty i wystawiała takie zaświadczenia nawet po okresie ustania jej zatrudnienia, bez formalnego umocowania, na prośby pracowników i na telefoniczne polecenia A. R. w którego posiadaniu były kartoteki wynagrodzeń pracowników.

E. B. wystawiła zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzenia dla ubezpieczonej z datą 10.07.1996 r. i podpisała to zaświadczenie. Swoją podpis na tym dokumencie złożył także A. R.. Wpisów w tym zaświadczeniu E. B. dokonała na podstawie kart wynagrodzeń ubezpieczonej, które w tym czasie były w posiadaniu pracodawcy wraz z kartotekami dotyczącymi pozostałych pracowników. Wynagrodzenie ubezpieczonej za rok 1991 r. u A. R. wynosiło 7.060.000 zł. a wynagrodzenie za rok 1992 r. wyniosło kwotę 35.970.000 zł (przez denominacją).

dowód: decyzje w aktach rentowych, zaświadczenie k.74 verte akt rentowych, druk Rp 7 z dnia 10.07.1996 r., zeznania świadka E. B. i ubezpieczonej – zapis protokołu rozprawy k.31

W okresie od 1.11.1994 r. do 31.01.2006 r. ubezpieczona prowadziła działalność gospodarczą. Od 25.08.1996 r. do 31.08.2000 r. ubezpieczona pobierała rentę z tytułu niezdolności do pracy. Organ rentowy w pierwotnej decyzji o ustalaniu kapitału początkowego z dnia 17.02.2009r. uwzględnił do stażu ubezpieczeniowego okres prowadzenia działalności gospodarczej od 1.11.1994r. do 24.08.1996r. (w tym jako nieskładkowy okres pobierania zasiłku chorobowego od 1.03.1996r do 24.08.1996).

Okoliczności bezsporne.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie akt rentowych, dokumentów złożonych do akt sprawy i zeznań świadka E. B. oraz ubezpieczonej, którym dał wiarę bowiem znalazły one potwierdzenie w dokumentach.

Zgodnie z art. 472 i 473 k.p.c. w postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych każdy fakt mający wpływ na prawo do świadczenia lub jego wysokość może być dowodzony wszelkimi środkami, które sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe, w tym także dowodem z przesłuchania świadków i stron postępowania.

Zebrane w sprawie dowody przemawiają, zdaniem Sądu Okręgowego, za uwzględnieniem zarzutu ubezpieczonej, iż na użytek obliczenia wysokości kapitału początkowego ubezpieczonej należało przyjąć wynagrodzenie rzeczywiste wynikające z druku RP 7 z dnia 10.07.1996 r. wystawionego przez dyrektora E. B., a nie wynagrodzenie minimalne, jak to uczynił organ rentowy. Wynagrodzenie ubezpieczonej za rok 1991 r. u A. R. wynosiło 7.060.000 zł. a wynagrodzenie za rok 1992 r. wyniosło kwotę 35.970.000 zł (przez denominacją).

Pozostałe zarzuty ubezpieczonej sformułowane w odwołaniu nie zasługiwały jednak na uwzględnienie.

ZUS uwzględnił do stażu ubezpieczeniowego okres pracy ubezpieczonej od 1.02.1991r- 5.10.1991r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych za powyższy okres przyjął wynagrodzenie ubezpieczonej wynikające z zaświadczenia potwierdzającego okres ubezpieczenia w kwocie 8299800 zł.

W odniesieniu do okresu prowadzenia działalności gospodarczej przez ubezpieczoną wskazać należy, że ubezpieczona do 31.08.2000r (począwszy od 25.08.1996r.) była na rencie. Okres pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy zgodnie z art. 6 i 7 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS nie jest uwzględniany jako okres składkowy czy nieskładkowe. Z zaświadczenia z dnia 30.09.2008r. wynika, że ubezpieczona opłaciła składki na ZUS za okres: od 1.11.1994r. do 29.02.1996r. oraz od 1.06.2004r.- do 31.01.2006r. , przy czym w okresie od 1.03.1996r. do 24.08.1996. była ustawowo zwolniona z opłacania składek z powodu pobierania zasiłku chorobowego.

Wskazany w ustępie 2. art. 7 ustawy o emeryturach i rentach z FUS okres pobierania renty chorobowej nie jest bowiem okresem renty z tytułu niezdolności do pracy. Odnosi się on bowiem do instytucji renty chorobowej wprowadzonej do systemu świadczeń z ubezpieczeń społecznych od dnia 1 stycznia 1975 r. na mocy dodania art. 29a-29b do ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6 z późn. zm.) w drodze nowelizacji art. 56 starej ustawy zasiłkowej. Jednak od dnia 1 stycznia 1983 r. w miejsce renty chorobowej wprowadzono świadczenie rehabilitacyjne w ramach ubezpieczenia chorobowego. Ubezpieczona nie pobierała renty chorobowej tylko rentę z tytułu niezdolności do pracy, a nie są to tożsame świadczenia, zatem ZUS nie mógł uwzględnić okresu od 25.08.1996r do 31.12.1998r. do stażu ubezpieczeniowego.

Zgodnie z art.174 ust.3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Kapitał początkowy liczy się w myśl cytowanego przepisu na dzień 1 stycznia 1999r, zatem staż ubezpieczeniowy ubezpieczonej po tej dacie nie wpływa na wysokość kapitału początkowego.

Na marginesie jedynie wskazać trzeba, że niezasadne okazał się także zgłoszone w piśmie z 6.04.2016r. zarzut nie uwzględnienia przez ZUS przy obliczaniu wysokości kapitału początkowego za rok 1986 oraz 1987r. podwyżek wynagrodzeń- ubezpieczona dołączyła do pisma oryginały pism ustalających wyższe wynagrodzenie ubezpieczonej w tych latach. Kwoty tych wynagrodzeń uwzględniają bowiem druki Rp 7 za poszczególne lata z (...) w T., które zostały uwzględnione przez organ rentowy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art.477¹⁴ §2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w punkcie 1 wyroku a na podstawie art.477¹⁴ §1 k.p.c. oddalił odwołanie w pozostałej części.

SSO Ewa Milczarek